

7. DE RUI VAN DE DRAAIHALS.Inleiding.

De schrikbarende achteruitgang van de Draaihal in Engeland was voor Mr. R. E. F. Peal te Londen aanleiding om de verspreiding en oecologie van deze soort grondig te bestuderen. Hij heeft hierover enkele artikelen gepubliceerd en is nu bezig met een analyse van de trek. Hij stuitte daarbij op de vraag of sommige dieren trekken voor ze klaar zijn met de rui.

Nederlandse ringers zouden kunnen helpen met het verzamelen van gegevens. De heer Peal vroeg ons het volgende stukje te willen plaatsen:

Verzoek om medewerking.

Bestudering van terugmeldingen van de Draaihal doet vermoeden, dat eerste-jaars en misschien ook overjarige vogels in de herfst op trek gaan vóór ze de rui hebben voltooid. In de Russische literatuur wordt beschreven, dat niet geheel uitgeruide Draaihalzen in Oost-Siberië in augustus zuidwaarts trekken. Ook meer naar het westen kan de trek beginnen voor de rui is afgelopen. In West-Europa is dit echter nooit aangetoond.

De grote slagpennen en de staartpennen worden omstreeks het eind van de zomer geruid. Jonge vogels kunnen worden herkend tot de buitenste slagpen is gewisseld. In het jeugdkleed is de buitenste grote slagpen ongeveer half zo lang (30 mm) als de langste grote slagpen. In alle volgende kleden is de buitenste grote slagpen veel kleiner (10 mm), ongeveer een zesde van de lengte van de langste grote slagpen.

Ringers, die Draaihalzen op de herfsttrek in handen krijgen, die aan de hand van de buitenste grote slagpen te herkennen zijn als vogels, in het eerste kalenderjaar, of Draaihalzen in handen krijgen, waarbij rui van slag- en/of staartpennen te constateren valt zouden de heer Peal een grote dienst bewijzen door dit te melden aan het Vogeltrekstation.